

Gospina pobjeda – na strani dobra

Velika Gospa, 15. kolovoza 2026.

Velika Gospa je svetkovina kad se katolički vjernici prisjećaju dogme svoje vjere: da je Blažena Djevica Marija dušom i tijelom po završetku svoga zemaljskog života uznesena u slavu neba u društvo sa svojim uskrslim sinom Isusom.

To je, kako vjeruju katolici, završnica njezina Bogu predanog života, vrhunac i cilj kojem je okrenuta svaka ljudska egzistencija. Djevicu, koja je u svoje krilo primila Boga u osobi Isusa iz Nazareta, Bog nakon smrti dušom i tijelom uzdiže k sebi, u vječnost.

Ovaj se blagdan tradicionalno proslavlja 15. kolovoza, a taj dan je i državni blagdan u Austriji, Belgiji, Čileu, Francuskoj, Grčkoj, Gvatemali, Hrvatskoj, Indiji, Italiji, Kamerunu, Libanonu, Litvi, Malti, Mauricijusu, Obali Bjelokosti, Sejšelimu, Poljskoj, Portugalu, Sloveniji, Španjolskoj...

U Novom zavjetu, u posljednjoj knjizi Biblije, u Otkrivenju (*Apokalipsa*), otkriva nam se veliki i strašni znak zmaja. To je rušilačka, negativna, arogantna sila koja više ne skriva svoje nakane, kako je to bio slučaj kod zmije. To je simbol zla u svijetu, simbol sotone.

Nasuprot zmaju drugi znak: znak žene, simbol nježnosti i ljubavi, dobrote i ljepote; žena je trudna, ona je nositeljica života, donosi nadu budućnosti. Koliko god žena izgledala slaba u odnosu na strahovitu silu zmaja, ipak žena izmiče podvalama i nasrtajima zmaja. Pobjeđuje ljubav, pobjeđuje dobrota i život. I upravo to je Velika Gospa. Ona i danas želi podignuti nadu u ljudskim srcima. Najprije je to uzdignuće dostojanstva žene.

Čini se da je prvi javni blagdan povezan s Marijom početkom 5. stoljeća u Jeruzalemu, na dan petnaestoga kolovoza kada se slavila svetkovina *Theotokos* – Bogorodica. U istome se stoljeću ta svetkovina prenijela u baziliku u kojoj se štovao Marijin grob, u neposrednoj blizini brda Siona, gdje je živjela ranokršćanska zajednica. Na samom brdu se nalazio *Dormitio*, mjesto gdje je po predaji Marija “usnula”. Malo pomalo, blagdan *Theotokos* usredotočio se na Marijino usnuće (*dormitio*), čime se htjelo reći da Marija nije umrla, nego da je zaspala.

Papa Pio XII. definirao je 1. studenoga 1950. dogmu o Uznesenju. Tako je svečano proglašeno vjerovanje po kojem je Blažena Djevica Marija, na kraju svoga zemaljskog života, uznesena, tijelom i dušom, u nebesku slavu, te postaje polog vjere, primljene od apostola. Kako bi se izbjegla bilo koja nedoumica, papa ne navodi ni način ni okolnosti, pa ni vrijeme ni mjesto na kojem se uznesenje dogodilo – samo činjenicu o Marijinom Uznesenju, tijelom i dušom, u nebesku slavu.

Hrvati su, uz Poljake, narod koji se tijekom povijesti najviše utjecao Marijinu zagovoru. Zato u našem narodu gotovo da i nema crkve bez Marijina lika, slike ili kipa. Mnoge su crkve posvećene u njezinu čast. Tako se u nas svetkovina Velike Gospe posebno svečano slavi u Mariji Bistrici, Aljmašu, na Trsatu, u Sinju...

Slavlja Velike Gospe redovito prate tradicionalna hodočašća, ispunjavanje osobnih zavjeta, ispovijed i slavlje svete mise.